

URBANA REVITALIZACIJA XVIII

Koliko su samo nedodirljivo devojke isprepletanih ruku
što se šepure nesuprotstavljeno glavnim holom
srednje škole decenijama izgledale. Pribijam se
uza zid, obeshrabren njihovim oblačjem elana
što se obrušavao na svaku bojažljivu devojku nažalost
zatečenu na njihovom putu, njihovim visokovatnim uznosnim
sporim pokretima poput uvijanja tananih niti meda. Kočopernost
iza plavičastih sunčanih naočara i farmerke niskog struka
povređuju momke poput mene, toliko su beskrajni svetovi
između nas, da je čak i najmanji nagoveštaj prepoznavanja,
slučajan pogled iskosa, nenameran prikaz
đusi frut žvakaće nalik pirsingu na jeziku, bio opojan
i umeo da zamamno baci šahovskog zaluđenika u
celonedeljno naslućivanje unutrašnjih sumnji, mogućnosti,
i depresija. Moglo bi se reći da je ceo moj život vodio
ka slavljenju mladosti i kako te ona nipodaštava i odbija.
Još onda sam naučio da izbegavam sve od čega strepim
i da kao treća zamena polažem nade u pobednički koš,
sigurno bi onda zastale, razvukle sjajem namazane
usne u osmeh, blagoslovile me svojom gotivnošću.

(S engleskog preveo Igor Cvijanović)